

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาทำให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนการทำแก้อีสานพลาสติก : กรณีศึกษา กลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์แก้อีสานพลาสติก บ้านม้า ตำบลลำปางหลวง อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจการลงทุนการทำแก้อีสานพลาสติก โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและสุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามจำนวน 69 ราย ที่มีรายชื่อในทะเบียนบ้าน การศึกษาครั้งนี้อาศัยข้อมูลเบื้องต้น จากแบบสอบถามที่ใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ทำแก้อีสานพลาสติก ในปี พ.ศ. 2546 และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง หนังสือ และข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อให้การศึกษานี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนจากการลงทุนการทำแก้อีสานพลาสติก สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการออกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 69 ราย ที่มีรายชื่อตามทะเบียนบ้าน

กลุ่มตัวอย่างที่ทำแก้อีสานพลาสติกแบ่งตามขนาด มีหน่วยวัดเป็นนิ้ว จำนวนแก้อีสานพลาสติกทั้งหมด 200,020 ตัว ส่วนใหญ่เป็นแก้อีสานพลาสติก ขนาด 10 นิ้ว จำนวน 71,175 ตัว คิดเป็นร้อยละ 35.58 ของจำนวนผลผลิตรวมทั้งหมด แก้อีสานพลาสติก ขนาด 12 นิ้ว (สูง) จำนวน 37,960 ตัวคิดเป็นร้อยละ 18.98 ของจำนวนผลผลิตรวมทั้งหมด แก้อีสานพลาสติก ขนาด 12 นิ้ว (ต่ำ) จำนวน 38,325 ตัวคิดเป็นร้อยละ 19.16 ของจำนวนผลผลิตรวมทั้งหมด แก้อีสานพลาสติก ขนาด 14 นิ้ว (สูง) จำนวน 26,645 ตัวคิดเป็นร้อยละ 13.32 ของจำนวนผลผลิตรวมทั้งหมด แก้อีสานพลาสติก ขนาด 14 นิ้ว (ต่ำ) จำนวน 25,915 ตัว คิดเป็นร้อยละ 12.96 ของจำนวนผลผลิตรวมทั้งหมด

แหล่งข้อมูลได้รับความรู้และเทคนิคในการทำแก้อีสานพลาสติกจำนวน 51 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 73.91 ได้รับความรู้จากบิดามารดา จำนวน 3 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 4.35 ได้รับความรู้จากสามีหรือภรรยา จำนวน 15 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 21.74 ได้รับความรู้จากเพื่อนบ้าน

แหล่งวัตถุดิบของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแก๊สสานพลาสติก ได้ทำการซื้อจากพ่อค้าคนกลาง ทั้งหมด 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ปัญหาและอุปสรรคในการทำแก๊สสานพลาสติก กลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาในเกี่ยวกับการไม่มีเงินซื้อวัตถุดิบ จำนวน 69 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 100 ปัญหาด้านวัตถุดิบหายาก จำนวน 69 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 100 ปัญหาการกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง จำนวน 31 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 12.25 ปัญหาด้านการไม่ได้เกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดจำนวน 28 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 11.07 ปัญหาด้านผลิตผลไม่แน่นอน จำนวน 28 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 11.07 ปัญหาด้านสมรรถภาพทางกายและจิตใจ จำนวน 28 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 11.07

จากปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ทำแก๊สสานพลาสติก ทั้งหมด 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำแก๊สสานพลาสติกจำนวน 69 ราย ต้องการให้รัฐบาลมาช่วยเหลือในด้านต่างๆ ดังนี้ มีจำนวน 69 รายหรือคิดเป็น ร้อยละ 33.66 ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือในด้านหาแหล่งวัตถุดิบ จำนวน 68 รายหรือคิดเป็น ร้อยละ 33.17 ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือในการหาแหล่งตลาด และจำนวน 68 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 33.17 ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือในการหาแหล่งเงินทุนหรือเงินกู้

ความคิดเห็นในการทำแก๊สสานพลาสติกของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 69 ราย คิดจะทำแก๊สสานพลาสติกต่อไปเพิ่มขึ้นในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 100

2. ต้นทุนการทำแก๊สสานพลาสติก

ต้นทุนในการทำแก๊สสานพลาสติก ประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต วัตถุดิบประกอบด้วย เชือกฟางพลาสติก ไม้ไผ่ และไม้ก้างปลา ค่าแรงงานจะมีการแบ่งตามขนาดของแก๊ส ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำแก๊สสานพลาสติก

ต้นทุนการทำแก๊สสานพลาสติกขนาด 10 นิ้วต่อตัว มีต้นทุนการผลิตต่อตัวเท่ากับ 35.28 บาท / ตัว เป็นวัตถุดิบทางตรง คือ เชือกฟางพลาสติก ไม้ไผ่ และไม้ก้างปลา เท่ากับ 15.27 บาท / ตัว ค่าแรงงาน เท่ากับ 20 บาท / ตัว และค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 0.11 บาท / ตัว ต้นทุนการทำแก๊สสานพลาสติกขนาด 12 นิ้ว (สูง) ต่อตัว มีต้นทุนการผลิตต่อตัวเท่ากับ 43.28 บาท / ตัว เป็นวัตถุดิบทางตรง คือ เชือกฟางพลาสติก ไม้ไผ่ และ ไม้ก้างปลา เท่ากับ 18.27 บาท / ตัว ค่าแรงงาน เท่ากับ 25 บาท / ตัว และค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 0.01 บาท / ตัว ต้นทุนการทำแก๊สสานพลาสติกขนาด 12 นิ้ว (ต่ำ) ต่อตัว มีต้นทุนการผลิตต่อตัวเท่ากับ 45.92 บาท / ตัว เป็นวัตถุดิบ

ทางตรง คือ เชือกฟางพลาสติก ไม้ไผ่ และไม้ก้างปลา เท่ากับ 20.91 บาท / ตัว ค่าแรงงาน เท่ากับ 25 บาท / ตัว และค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 0.01 บาท / ตัว ต้นทุนการทำแก้อีสานพลาสติก ขนาด 14 นิ้ว (สูง) ต่อตัวมีต้นทุนการผลิตต่อตัวเท่ากับ 53.02 บาท / ตัว เป็นวัตถุดิบทางตรง คือ เชือกฟางพลาสติก ไม้ไผ่ และไม้ก้างปลา เท่ากับ 25 บาท / ตัว ค่าแรงงาน เท่ากับ 28 บาท / ตัว และค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 0.02 บาท / ตัว ต้นทุนการทำแก้อีสานพลาสติกขนาด 14 นิ้ว (ต่ำ) ต่อตัว มีต้นทุนการผลิตต่อตัวเท่ากับ 53.02 บาท / ตัว เป็นวัตถุดิบทางตรง คือ เชือกฟางพลาสติก ไม้ไผ่ และไม้ก้างปลา เท่ากับ 25 บาท / ตัว ค่าแรงงาน เท่ากับ 28 บาท / ตัว และค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 0.02 บาท / ตัว

3. ผลตอบแทนจากการทำแก้อีสานพลาสติก

การผลิตแก้อีสานพลาสติก ขนาด 10 นิ้ว มีผลกำไรสุทธิประจำปีมากที่สุดเท่ากับ 335,946.00 บาท รองลงมาคือขนาด 12 นิ้ว (สูง) มีผลกำไรสุทธิประจำปี เท่ากับ 255,091.20 บาท ขนาด 14 นิ้ว (สูง) มีผลกำไรสุทธิประจำปี เท่ากับ 185,982.10 บาท ขนาด 14 นิ้ว (ต่ำ) มีผลกำไรสุทธิประจำปีเท่ากับ 180,886.70 บาท แต่ขนาด 12 นิ้ว (ต่ำ) มีผลกำไรสุทธิต่ำที่สุดเท่ากับ 156,366.00 บาท

อัตราส่วนกำไรต่อต้นทุนของการทำแก้อีสานพลาสติกขนาด 10 นิ้วขนาด 12 นิ้ว (สูง) ขนาด 12 นิ้ว (ต่ำ) ขนาด 14 นิ้ว (สูง) และขนาด 14 นิ้ว (ต่ำ) มีเท่ากับ ร้อยละ 13.34 ร้อยละ 15.53 ร้อยละ 8.89 ร้อยละ 13.16 และร้อยละ 13.16 ตามลำดับ

อัตราส่วนกำไรต่อค่าขายของการทำแก้อีสานพลาสติกขนาด 10 นิ้วขนาด 12 นิ้ว (สูง) ขนาด 12 นิ้ว (ต่ำ) ขนาด 14 นิ้ว (สูง) และขนาด 14 นิ้ว (ต่ำ) มีเท่ากับ ร้อยละ 11.80 ร้อยละ 13.44 ร้อยละ 8.16 ร้อยละ 11.63 และร้อยละ 11.63 ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์แก้อีสานพลาสติกมีจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสดังนี้

จากการศึกษา ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนการทำแก้อีสานพลาสติก กรณีศึกษา กลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์แก้อีสานพลาสติก บ้านม้า ตำบลลำปางหลวง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง โดยการใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ทำแก้อีสานพลาสติก 69 ราย สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสได้ดังนี้

จุดแข็ง คือ เป็นงานที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สืบทอดกันมา มีวิธีการผลิตที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน สามารถหาวัตถุดิบในการผลิตได้ในท้องถิ่นที่ไม่ทำลาย

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใช้เงินลงทุน ไม่มาก สามารถที่จะพัฒนาขึ้นมาเป็นอาชีพส่งเสริมให้กับชาวชนบท ซึ่งจะช่วยลดการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภูมิภาคเมืองได้

จุดอ่อน คือ กระบวนการผลิตใช้เวลานานไม่เหมาะสมกับการแข่งขันเชิงธุรกิจ ผู้ผลิตไม่ให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพ ขาดแรงจูงใจ ขาดข้อมูลความรู้และความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะพัฒนาทางการผลิต และการดำเนินธุรกิจ

โอกาส คือ ความโดดเด่นทางด้านเอกลักษณ์ กระแสความนิยมใช้ของไทย การรักษาสิ่งแวดล้อม การผลิตเรียบง่ายและลงทุนต่ำ

อย่างไรก็ตามในขณะนี้ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานต่าง ๆ ให้การช่วยเหลือส่งเสริมบ้างแล้ว แต่ก็ยังเกิดปัญหาข้อจำกัดต่างๆ เช่น ในด้านการผลิต มีปัญหาการขาดแคลนแหล่งวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่มีดี้อยู่คุณภาพ เครื่องมืออุปกรณ์และกรรมวิธีการผลิตยังล้าสมัยทำให้ผลิตได้ช้า ขาดแคลนช่างฝีมือ ขาดความรู้ในการที่จะผลิตผลิตภัณฑ์ให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ และมีคุณภาพได้มาตรฐาน ในด้านการตลาดประสบปัญหาการเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ตลาดยังอยู่ในวงแคบเฉพาะกลุ่ม ผู้ผลิตขาดความรู้ด้านการตลาดและการจัดการ ขาดแคลนเงินทุนในการขยายการผลิต และในส่วนของหน่วยงานที่ให้การส่งเสริมก็ยังคงขาดความรู้และประสบการณ์ด้วย

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าว จึงควรมีกิจกรรมที่เหมาะสม 3 ประการคือ

1. กลยุทธ์การตลาด
2. กลยุทธ์การจัดการ
3. กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยี และวัตถุดิบให้มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่สำคัญของการพัฒนา เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์แก้อีสานพลาสติกจะต้องพัฒนาตั้งแต่วัตถุดิบ คุณภาพ รูปแบบ เทคนิคกรรมวิธีการผลิตการรวมกลุ่ม การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนพัฒนาจิตสำนึกของผู้ผลิต

อุตสาหกรรมพื้นบ้านเป็นแหล่งอาชีพส่งเสริมที่สำคัญของชาวชนบทที่สมควรจะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจัง เนื่องจากยังประสบปัญหาหลายประการ หากมีการส่งเสริมอย่างถูกต้องทิศทางด้วยแผนงานที่ชัดเจน ต่อเนื่อง และครบวงจรภายใต้ความร่วมมืออย่างจริงจังจาก

ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยให้งานอุตสาหกรรมพื้นบ้านไทยขยายตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็น
หนทางสำคัญที่จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และรักษาเอกลักษณ์ไทย ลดการอพยพแรงงาน
กระจายรายได้สู่ภูมิภาค อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศให้เติบโตยั่งยืน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved